



El primer escrache

Aquest passat dimarts a la tarda, la PAH (Plataforma d'Afectats per la Hipoteca) de Granollers va dur a terme a la plaça de les Olles una concentració-escrache. Es tracta d'un moviment que es va fer a nivell de tot Espanya en la defensa de l'aprovació d'una ILP hipotecària que solucioni els problemes que aquest drama està causant a nivell general en milers de famílies.

A GRANOLLERS I EL VALLÈS ORIENTAL són moltes les PAH que es mobilitzen des de fa mesos per tal que el Govern del PP posi en marxa una sèrie de mesures que puguin pal·liar aquesta situació. A les nostres pàgines hem recollit els darrers mesos testimonis de persones afectades per aquesta situació. Es tracta en la majoria dels casos, de famílies colpejades per la greu crisi econòmica que no poden fer front a les hipoteques que van firmar amb bancs i caixes fa uns anys. Les situacions que es presenten són dramàtiques i les persones afectades veuen com els seus drets fonamentals no són respectats.

LA SITUACIÓ ÉS ALTAMENT COMPLEXA en afectar milers de persones que no troben cap sortida, d'aquí la importància que té poder arribar a una solució general, especialment després que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea hagi declarat que els desnonaments són il·legals i que durant molt de temps s'han vulnerat els drets fonamentals de la persona. Més enllà d'aquestes consideracions que el Govern i els partits polítics en general haurien de tenir en compte, hi ha el fet que suposa l'actuació de las PAH mitjançant unes concentracions que han rebut fortes crítiques pel fet que poden representar un atemptat als drets dels polítics democràticament elegits amb accions que consideren intimidatòries.

EN AQUEST TEMA, com en d'altres que són objecte de concentracions especials (les protestes dels afectats per les enganyses preferents de bancs i caixes), ens trobem davant de situacions injustes que afecten moltíssimes persones, d'aquí la transcendència que té que s'abordin els temes des de la màxima responsabilitat, sense criminalitzar els drets dels afectats. La protesta de les PAH són una prova més de les dificultats que tenen els ciutadans en aquests moments per no veure malmesos els seus drets. El primer escrache que s'ha fet al Vallès, va transcórrer sense cap incident i els manifestants van incidir en que sí es pot canviar la llei per tal de protegir els més desprotegits.

20 anys d'AGEVO

El proper dimarts, dia 16 d'abril, els d'AGEVO (Aules d'Extensió Universitària per a la Gent Gran del Vallès Oriental) commemoraran al Museu de Granollers els 20 anys de l'entitat, formada per persones de la tercera edat. Es tracta d'una proposta que van impulsar els granollerins Ramon Casanovas i Josep Garrell que esdevé un referent pel que significa i representa.

AL LLARG DE TOTS AQUESTS ANYS, els socis de l'entitat han ofert i ofereixden al Museu unes conferències en els quals s'aborden temes d'interès, molts dels quals relacionats amb el Vallès Oriental. Cal felicitar que propostes com aquesta tinguin continuïtat i siguin un exemple de tot allò que pot fer la societat civil per dotar a la gent d'eines culturals. La gent gran de Granollers està d'enhonorabona en comptar amb propostes com aquesta.

km.
0

PAGO MONJA, director



ELS PARAIGÜES DE LA CONFIANÇA

El passat divendres al vespre, dia 5 d'abril, els carrers del centre de Granollers es van veure per una gran quantitat de paraigües. Jo diria que es va fer rècord de paraigües. Al voltant de les 10 del vespre plovia a bots i barrals en una cita amb la necessària aigua que desesperava especialment, en el cas de Granollers, a la gent de Gran Centre Granollers i al Gremi d'Hostaleria del Vallès Oriental, organitzadors, amb la col·laboració de l'Ajuntament, de l'Open Night Granollers a 13. Malgrat aquestes adverses circumstàncies, els carrers del centre de la ciutat i els restaurants participants en la proposta, van veure com eren moltíssimes les persones que van sortir al carrer a recolzar una nit que volia viure amb intensitat la segona edició. Malgrat tot, i amb aquesta situació tan adversa, els organitzadors poden estar més que contents del resultat obtingut. La ciutadania i la gent en general van confiar en la iniciativa i tothom, des de les seves responsabilitats, va estar a l'alçada del moment. Ara cal pensar ja en la tercera edició i esperar a consolidar encara més la iniciativa.

La setmana, moguda en esdeveniments de tota mena, ha deixat caure altres aiguats informatius de pes, com la possible visita a Granollers d'Iñaki Urdangarín i la seva dona la Infanta Cristina (Torres dixit) per a mirar un local per a l'empresa Nóos i la realització del primer escrache a una seu del PP en municipis com Granollers i Cardedeu per part de la PAH. En aquests dos darrers casos el que prima és el paraigües de la desconfiança (versus possible cas de corrupció i males pràctiques de governar, respectivament).

Opinió

CARTA A DON MARIANO Escuche bien

Excelentísimo señor Presidente del Gobierno:

Don Mariano, la corrupción es siempre una lacra en un país que se pretenda avanzado, democrático, garante de los derechos de sus ciudadanos y con aspiraciones de lograr el bienestar. La corrupción española no la ha inventado su partido, ni el tesorero de su partido, despedido en diferido. Viene de lejos. Pero en una determinada etapa de la historia de este país, la que se ha dado en llamar "la transición", los actos de corrupción eran intolerables (¡claro que sí!) pero eran tolerados (¡paradoja!), pues se venían a considerar una especie de mal menor en comparación con los logros que la constitución y un nuevo régimen democrático significaban para la vida colectiva. Ni siquiera se denunciaba, en muchos casos. La dictadura había muerto en la cama y cuando la tele lo anunció, una fría mañana de jueves, eso significó un alivio para muchos y, enterrado el muerto, se ponía en manos de quienes quedaban vivos, todas las ilusiones de un cambio general en los aspectos políticos, sociales y económicos. En el franquismo el mismo régimen era corrupto (por su origen y por su *modus operandi*); en la democracia, un régimen más legítimo, los actos de corrupción se podrían definir siempre, cada uno de ellos, como un hecho aislado. Naseiro era un hecho aislado, Roldán era un hecho aislado, Gil en Marbella encarnaba un hecho aislado, etc. Pero llegó un día en que la percepción de la gente no era ya la de pequeños islotes de corrupción, ni siquiera de un archi-



Paco Galán

piélago, sino que se intuía que la corrupción era un continente completo, terreno de la praxis de la clase política. Pagarán justos por pecadores (¡maldita sea!) y así, incluso quienes no tengan nada que ver con este pésimo panorama serán tachados por doquier de oportunismo y clientelismo si deciden dedicarse a una labor política. Triste conclusión, porque -con la política en descrédito y en caída libre- quienes tienen más a ganar son precisamente los corruptos y los caciques.

Cuando usted llegó a La Moncloa ya estaba la crisis entre nosotros, sí; pero usted se erigió -no lo olvide- en adalid de la salida de la crisis. Nos dijo que la crisis era el pasado, y se metió en un berenjenal. Nos dijo que el futuro, con usted, era la no-crisis, la recuperación económica. Acaso muchos entendieron también que usted encarnaría la regeneración democrática y una nueva hégira sin corrupción.

Como oí en la radio, muchos nos podemos sentir como aquella mujer que expresaba una buena metáfora de su situación: "Me quieren salvar con un salvavidas pinchado". Por cierto, sin que sirva de escrache, que por aquí no me apetece, tengo que decirle que sí, que sí que se puede: Dación en pago retroactiva, paralización de todos los desahucios y alquiler social.

Escuche al pueblo y dígasle a los poderes oscuros que se callen para que usted escuche mejor y más claro a quien más cosas tiene que decirle.

Paco Galán
Político